

[Mette Madsen]

liceres på en sådan måde, at alle kunne få glæde af den, især skolebørnene. Det er en god ting, at man med dette afsnit i loven holder de gamle begreber i hævd. Jeg tror nu også, at vi må se på, om begrebet ikke burde udvides, så det også omfattede naturhistorisk danefæ, det, man kan kalde »danekræ«. Her tænker jeg på meteorer eller hvalerne i Gram eller de forstenede fisk på Fur.

En anden god ting ved dette forslag er, at alle museer under kulturministeriet nu samles under én lov, og at samarbejdet styrkes og fremmes. Men også de museer, der befinder sig under andre ministerier, burde med tiden ende under kulturministeriet, og jeg vil opfordre ministeren til at nedsætte en arbejdsgruppe med det sigte.

Planlægning. Ja, for at opfylde kravene i § 3 er det nødvendigt med planlægning, og jeg synes, det er i orden, at man nu indskrænker planlægningen til hvert fjerde år, men jeg er også meget glad for, at man fastholder hvert fjerde år, for det er den måde, hvorpå man kan få en helhed ud af det samlede museumsarbejde og undgå huller eller overlapninger.

Hvad angår statstilskud til de statsanerkendte museer, er der som tidligere et loft for den årlige stigning. Men nu har vi også fået en slags gulv, og jeg synes, at når man har et loft, er det glimrende, at man også har et gulv. Her tænker jeg på tyndtbefolkede områder, tyndtbefolkede egne eller mindre øer, f.eks. Læsø, hvor det trods stor offervilje i kommunen – de ofrer dobbelt så meget pr. indbygger, som man gør på landsbasis – er svært at opnå et driftsbudget, der er tilstrækkeligt til at drive et museum for. Derfor burde der nok i særlige tilfælde være mulighed for et højere tilskudsbeløb end de 40 pct. eller måske et fast grundbeløb, inden man lægger de 40 pct. til – altså en slags handicap, for nu at bruge et udtryk fra sportens verden over for sportens minister – ellers risikerer vi, at disse små samfund ikke tør tage opgaven op.

Jeg er også betænkelig ved fremtidsudsigtene for de museer, der både benævnes landsdækkende og indholdsmæssigt også er det. De er i stigende grad blevet kastebold mellem kommuner og stat, og det er vel forståeligt, at man i de pågældende kommuner i sparetider påberåber sig, at disse institutioner primært må være en statsopgave, jft. Køben-

havns kommunes nedskæring af tilskuddet for 1984 til Kunstindustrimuseet. Man kunne også nævne Teatermuseet, Moesgård osv. Måske bør der pålægges disse museer og de statslige museer et snævrere samarbejde, samtidig med at man ser bevillingerne til disse museer i forbindelse med de statslige museers.

I de sidste dage har der fra forskellig side været udtrykt ængstelse for, at den nyere tids kulturhistorie skulle være i fare. Jeg tror, det ville være nyttigt for os alle sammen her i dag at få ministerens kommentar til det. I den forbindelse vil jeg bede ministeren overveje, om der ikke i § 34, der drejer sig om rådighedssummen, kunne være brug for et nr. 6 i stk. 2, der skulle sige noget om støtte til større kulturhistoriske dokumentationsopgaver fra den nyere tid. Her tænker jeg på opgaver som f.eks. strukturændringerne i gamle hovederhverv som landbruget og fiskeriet. Det er gamle livsformer, som det bliver svært at fortælle om, hvis vi ikke får talt med de mennesker, der har oplevet det, medens vi har dem.

Der bliver mange ting at tage fat på under udvalgsarbejdet. Bl.a. bør vi nok se på det problem, der opstår, når flere museer, opmuntret af den lov, vi har nu, er gået ind i et praktisk samarbejde over kommunegrænserne og så må se i øjnene, at de tilsammen får et mindre statstilskud, fordi de hurtigere når tilskudsloftet. Det kan vi jo se på i udvalget.

Om centralregistre, der er nævnt i §§ 7 og 8, må jeg sige, at det er en god ting, men jeg vil spørge, om ikke man skulle overveje en brugerrepræsentation for de lokale museer og forskningsinstitutionerne, som også i høj grad skal benytte disse registre.

Der blev talt om den faguddannede leder. Jeg synes, det er helt i orden, at det er en faguddannet leder, men jeg vil spørge, hvorfor det absolut skal være heltids. Der kan være mange grunde til, at enten museet eller lederen kunne ønske at have halvtids- eller deltidsjob. Jeg ved godt, at der står i bemærkningerne, at man kan undtage fra kravet, men jeg synes, det er lige lovlig bastant at have det stående i lovtæksten.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg synes, det er glædeligt – det er der ingen der har sagt endnu, så har jeg i hvert fald overhørt det – at ministeren trods sparetider har skaffet 20 mill. kr. til gavn for museerne. Der er hårdt